

[Miljøministeren]

Det er de kommunale myndigheder, der har ansvaret for, at kontrollen af de givne tilladelser overholdes, således at der ikke foregår ulovlig bestråling af levnedsmidler.

Levnedsmiddelstyrelsen oplyser, at ingen af anlæggene foretager bestråling af krydderier til det danske marked i øjeblikket.

Der er blevet bestrålet krydderier i mindre omfang til eksport eller til brug i varer, der eksporteres. Disse krydderier har – efter det for Levnedsmiddelstyrelsen oplyste – været mærket med oplysning om, at der er foretaget bestråling. Mærkningen svarer til den, som kræves for bestrålede levnedsmidler, der sælges på det danske hjemmemarked.

Spm. nr. S 1560

Til *socialministeren* (29/7 87) af:

Carsten Andersen (SF):

»Hvilke initiativer agter ministeren at tage for at få intensiveret rådgivning og vejledning over for psykisk kriseramte børn og unge?«

Begrundelse

Der er atter offentliggjort en undersøgelse om børns og unges selvmord, som viser, at antallet er i stigning. Der har i både 1985 og 1986 været offentliggjort lignende undersøgelser, så det har ikke skortet på advarsler omkring dette voksende ulykkelige problem.

Socialministeren har i tidligere besvarelser om ventetiden på rådgivningsklinikker oplyst, at det er hovedreglen, at der er op til et halvt års ventetid på råd og vejledning, og at der for de flestes vedkommende er tale om henvisningsvisitation, altså ikke rådgivninger, hvor børn og unge selv kan møde op.

SF har i de sidste to folketingsamlinger stillet forslag om åbne børne- og ungdomsrådgivninger, uden at vi har kunnet få flertal.

Socialministerens nylig udgivne redegørelse om social- og sundhedsplanlægning indeholder intet om initiativer over for børns og unges vanskelige situation imellem institutioner, forældre, skole og samfund. Det er, som om børns og unges livssituation som selvstændige væsener ikke accepteres i socialpolitikken.

Den ungdom, som skal bære samfundet videre, må ikke overses, og dens protest imod voksenverdens videoglimerjagt,

miljøsvineri og overstressende dagligdag må ikke overhøres.

Derfor er det vigtigt, at der nu bliver taget initiativer, som tager de unges problemer alvorligt.

Svar (10/8 87):

Socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen):

I besvarelser af tidligere stillede spørgsmål er omtalt den rådgivningsvirksomhed, som udøves fra børne- og ungdomsrådgivningscentre. Det er heri bl.a. anført, at der ifølge oplysninger fra amtskommunale rådgivningscentre kan være op til nogle måneders ventetid.

Det er imidlertid vigtigt at være opmærksom på, at rådgivningsmuligheden ikke udelukkende er knyttet til de egentlige børnerådgivningscentre.

Der er rundt om i landets kommuner igangsat forskellige initiativer med henblik på at imødegå det meget store behov for rådgivning og vejledning hos børn og unge i et samfund som vores, der er karakteriseret ved hastige ændringer. Jeg kan i den forbindelse nævne, at der især inden for klubområdet findes adskillige forsøgsprojekter – hvoraf nogle er finansieret af Socialstyrelsens forsøgsudvalg – hvor der sættes på en opprioritering af vejlednings- og rådgivningsfunktionen over for de store børn og unge, typisk som en integreret del af klubbens virksomhed.

Jeg kan også nævne det opsøgende arbejde, der foretages over for særligt truede børn og unge i forbindelse med klubarbejdet eller med udgangspunkt i andre sociale institutioner, f.eks. ungdomscentre.

I nogle kommuner er der etableret åbne anonyme rådgivningssteder, hvor børn og unge kan henvende sig såvel personligt som telefonisk døgnet rundt.

Fælles for disse initiativer synes at være et forsøg på rådgivning på barnets og den unges præmisser.

I øvrigt er »indsatsen fra social- og sundhedsforvaltningen« udpeget som et område, der er særligt prioriteret med hensyn til tildelelse af midler fra Socialstyrelsens forsøgsudvalg. Her tænkes bl.a. på forsøg med målrettede rådgivningsindsatser over for grupper, der har særligt behov for rådgivning og koordinerende indsats, som f.eks. truede børn